

Calamagrostis xacutiflora 'Avalanche'
trzcinnik ostrokwiatowy 'Avalanche'

(c) fot. VITROFLORA
(c) fot. VITROFLORA VITROFLORA Grupa Producentów Sp. z o.o.

(c) fot. VITROFLORA
(c) fot. VITROFLORA VITROFLORA Grupa Producentów Sp. z o.o.

Bylinowa, kępiasta trawa, która ma ładny, zwarty i strzelisty pokrój, ozdobne liście i kwiatostany. U odmiany 'Avalanche' liście są ciemnozielone z białym paskiem, który biegnie środkiem wzdłuż blaszki. Jest więc ona „odwrotnością” odmiany 'Overdam', która charakteryzuje się kremowobiałym obrzeżeniem liści. 'Avalanche' sprawia zatem wrażenie bardziej zielonej, ale ogólnie przypomina odmianę 'Overdam'. Drugą cechą, która je różni, ale nieznacznie, jest ostateczna wysokość roślin w czasie kwitnienia, nieco mniejsza u 'Avalanche' (1,2 m), a trzecią – wigor (jest lepszy u 'Avalanche', pomimo jej trochę bardziej zwartego pokroju). Z drugiej strony, odmiana ta jest podobna do odm. 'Karl Foerster' tego samego gatunku, gdyż jest mutantem tej ostatniej, znalezionym w Oregonie (USA). Kępy wolno się rozrastają, osiągając średnicę około 60 cm i wysokość 75-100 cm. Liście są długie, równowąskie, o szerokości 1 cm, osadzone na sztywnych źdźbłach i lekko przewisające. W czerwcu, wcześniej jak na trawy, na roślinach pojawiają się wąskie, wiechowate kwiatostany. Są początkowo rozpięchłe, purpuroworóżowawe, później bardziej ściślej budowy, słomkowej barwy i mogą stanowić ozdobę roślin nawet po okresie kwitnienia, które kończy się w sierpniu, i nawet w okresie zimowego spoczynku, gdy kępa zaschnie. Podobnie jak inne odmiany trzcinnika ostrokwiatowego, także i ta jest łatwa w uprawie. Ma przeciętne wymagania glebowe, choć – zwłaszcza młode okazy – lepiej rosną w podłożu stale umiarkowanie wilgotnym. W przeciwieństwie do większości innych traw trzcinnik dobrze znosi gliniaste gleby, lecz przepuszczalne, z właściwym drenażem. Najlepsze jest słoneczne stanowisko, ale rośliny tolerują też lekkie zacienienie. W takich warunkach pstrość liści odmiany 'Avalanche' będzie jednak mniej widoczna. Odmiana odporna na mróz. Wczesną wiosną, przed wznowieniem wzrostu należy przyciąć, tuż nad ziemią zeszłoroczne, zaschnięte pędy. Zaleca się ponadto co kilka lat dzielić kępy i rozsadzać (w odległościach 50-100 cm), a tym samym – odmładzać rośliny. Odmiana ta może być znakomitym, pionowym, wąskim elementem krajobrazu. Nadaje się do sadzenia na rabatach bylinowych, pojedynczo lub w grupach. Może być bardzo dobrym tłem dla niższych, kwitnących roślin, np. róż. Polecana też do ogrodów komponowanych z traw ozdobnych oraz do założeń naturalistycznych, w tym do sadzenia na brzegu zbiorników wodnych, a także do uprawy w pojemnikach tarasowych. Kwiatostany wykorzystywane są na kwiaty cięte, które mogą być też zasuszane i używane do suchych bukietów.

autorzy: Alicja Cecot; , Związek Szkółkarzy Polskich;

pochodzenie

odkrywca, hodowca (selekcjoner): Steve Schmidt USA; wprowadzenie do handlu: American Ornamental Perennials

grupa roślin

byliny

grupa użytkowa

byliny

forma

bylina

siła wzrostu

wzrost typowy dla gatunku

pokrój

kępiasty

docelowa wysokość

od 1 m do 2 m

barwa liści (igieł)

wielobarwne, pstre lub obrzeżone

rodzaj kwiatów

kwiatostan

barwa kwiatów

purpurowofioletowe
purpurowe
różowe

pora kwitnienia

czerwiec
lipiec
sierpień

nasłonecznienie

stanowisko słoneczne

wilgotność

podłoże umiarkowanie wilgotne

ph podłoża

roślina tolerancyjna

rodzaj gleby

roślina tolerancyjna

walory

ciekawy pokrój
ozdobne z kwiatów
ozdobne z liści/igieł

zastosowanie

ogrody przydomowe
parki
kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody)
rabaty
pojemniki
kwiaty cięte
suche bukiety
w grupach
soliter (pojedynczo)

strefa

5

autorzy: Alicja Cecot; , Związek Szkółkarzy Polskich;

